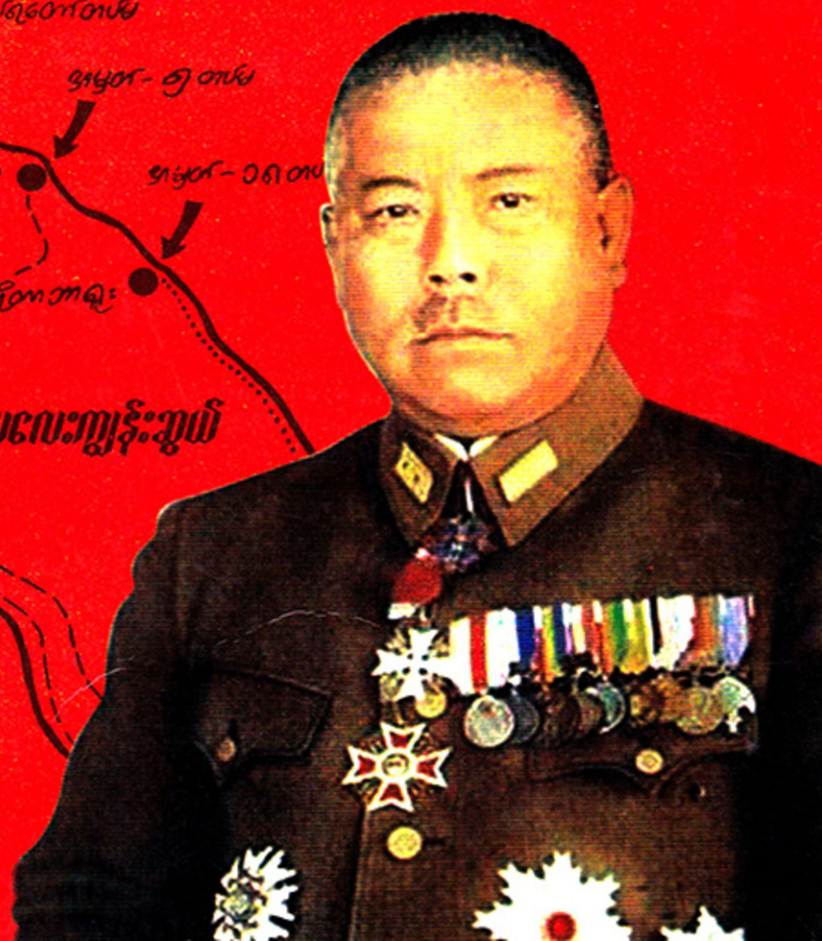

သောင်းငေဦး

ထင်ရှားကျော်ကြား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့်
သူတို့၏ တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုများ အမှတ်(၂)

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာရီတာ နှင့် မလေးကျွန်းဆွယ်တိုက်ပွဲ

စာရေးသူ

စာရေးသူ၏ အမှာ

ကျွန်တောသည် စစ်စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ရည်စူး၍ “ထင်ရှားကျော်ကြား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ နှင့် သူတို့ ၏ တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုများ ” ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ကျွန်တော် နှစ်သက် သဘောကျသည့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်က တိုက်ပွဲဝင်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆယ်ဦးခန့်အကြောင်းအား ရေးသားရန် အားထုတ်ကြိုးပမ်းလျက် ရှိပါသည်။

ပထမဦးစွာ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သော ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုကို ရွေးချယ်ခဲ့ပါသည်။ ဒုတိယအနေဖြင့်လည်း မလေးကျွန်းဆွယ်နှင့် စင်္ကာပူကို ရက်ပေါင်း (၇၀) အတွင်း ရအောင်တိုက်သွားသည့် ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရှိတာကို ထပ်မံရွေးခဲ့ပြန်ပါ၏။

ဂျပန်တွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်က နာမည်ကြီးခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ဂျီ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရှိတာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟွန်းမား စသူတို့ ရှိကြ၏။ ၎င်းတို့ ထဲ၌ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တိုဂျီတစ်ဦးသာ တပ်များကို ကိုင်တွယ်ပြီး စစ်မြေပြင်ဆင်း၍ စစ်တိုက်သူ ရဲဘော်များ နှင့် လက်ရည်တစ်ပြင်စီးနေခဲ့သူ မဟုတ်ခဲ့။ ကျန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများကား တိုက်ပွဲဝင် စစ်သည် များ နှင့် သေတူရှင်ဘက် နေခဲ့သူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ သည် အမှန်ပင် စစ်ရေးစွမ်း ရည်ရှိသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ပြင် အထက်က ပေးအပ်သော ရည်မှန်းချက် တာဝန်များကို မဆုတ်မနစ် ပြတ်သားစွာ အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့သူများ ဖြစ်ကြ၏။

ယခု ကျွန်တော်၏ “ထင်ရှားကျော်ကြား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ” Series တွင် ဒုတိယမြောက်အဖြစ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရှိတာကို ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်း

င်းမှာ အကြောင်းရှိပါသည်။ သူ ပထမဆုံး တိုက်ခဲ့သည့် မလေးကျွန်းဆွယ်ကို ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့ဖူး၏။ မလေးကျွန်းဆွယ်၏ ရေမြေ တောတောင်သဘာဝကို ကျွန်တော် မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ဖူးရာ စစ်ရေးသုံးသပ်ချက်ကို စိတ်ကူးနှင့် မှန်းဆ မကြည့်ရတော့ဘဲ ပကတိ သုံးသပ်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ဒါသာမက ဂျပန်သို့လည်း ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ဂျပန်တို့ ၏ ဘူရှိဒို စိတ်ဓာတ်ကို ခံစားနားလည်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဘူရှိဒိုစိတ်ဓာတ်ကား အမိန့်နာခံသည့် စစ်သားကောင်းတို့ ၏ စိတ်ဓာတ် ဖြစ်၏။

အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလိပ်တို့ က ဂျပန်တို့ ၏ ဘူရှိဒို စိတ်ဓာတ်ကို ကြောက်ကြသည်။ အသိအမှတ်လည်း ပြုကြသည်။ လေးလည်း လေးစားသည်။ လေးစားသည် ထက် ကြောက်တာက ပိုမည် ထင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသောအခါ တိုက်ပွဲဝင် ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများကို စစ်ခုံရုံးများ ဖွဲ့စည်းကာ စွဲချက်အမျိုးမျိုးတင်၍ သေဒဏ်ပေးခဲ့လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရီတာကိုလည်း သူနှင့် ဘက်ပြိုင်ခဲ့သည့် အမေရိကန် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မက်အာသာက မနီလာစစ်ခုံရုံးဖြင့် စစ်ဆေး၍ ကြိုးပေး ကွပ်မျက်ခဲ့၏။

(မကြာသေးမီနှစ်များက အီရတ်တွင် လည်း အမေရိကန် ဖွဲ့စည်းကြိုးကိုင်ထားသည့် အီရတ်အစိုးရက အီရတ်သမ္မတဟောင်း ဆဒမ်ဟူစိန်ကို အလားတူကြိုးပေးကွပ်မျက်ခဲ့ပါသည်။ ဤကား စကားချုပ်)

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာမိုတိုနှင့် ယာမာရီတာတို့ ကားအမှန်ပင် အရည်အသွေးရှိကြသူများ ဖြစ်ရာ မဟာမိတ်တို့ အထူးအလေးထားသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ယာမာမိုတိုကို အမေရိကန်တို့ က လုပ်ကြံခဲ့ကြပါသည်။

။ ယာမာမိုတိုကို အမေရိကန်တို့ က လုပ်ကြံခဲ့ကြသည် ။ ယာမာရှိတာကို မူ လက်နက်ချပြီးနောက် သေဒဏ်ပေးခဲ့သည် ။

ဤစာအုပ်ငယ်တွင် ယာမာရှိတာ၏ ၁၀ အစအဆုံး မလေးကျွန်းဆွယ်တိုက်ပွဲကို ရက်တိုတိုနှင့် အောင်ပွဲရအောင် သူ တိုက်ခိုက်ခဲ့ပုံ၊ သူ၏ တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုများ ၁၀နောက်ဆုံးကာလများ ၌ ဖိလစ်ပိုင်ကျွန်းစု ခံစစ်စည်းမှ မက်အာသာ၏ အသက်သွေးချွေးများ အလဟဿ မဖြစ်ရအောင် နောက်ဆုံး သူ လက်နက်ချပြီး အဖမ်းခံခဲ့ပုံ၊ သေဒဏ်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရင်ဆိုင်သွားပုံတို့ ကို ဖော်ပြထားပါသည် ။

နိဂုံးချုပ်ဖော်ပြရပါမူ ဤစာအုပ်ငယ်သည် လည်း စစ်စာပေလေ့လာသူ အားလုံးအတွက် စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်မည်ဟု ထင်မြင်ယူဆကြောင်း ပါခင်ဗျား။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ

သောင်းဝေဦး

နေရာ-ရန်ကုန်မြို့

ရက်စွဲ- ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁)ရက်။

*

အခန်း(၁)
ဂျပန်ကြည်းတပ်မတော်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတိုမိုယူကီ
ယာမာရှိတာ

နိဒါန်း

၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၈ ရက်တွင် ဂျပန်တို့ သည် ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ထဲ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ဂျပန်ရေတပ်က ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ချိန်မှာ ပင် ဂျပန်ကြည်းတပ်များက ဖိလစ်ပိုင်ကျွန်းစု၊ အရှေ့အိန္ဒိယကျွန်းစု၊ မလေးကျွန်းဆွယ်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ တောင်ပိုင်းတို့ ကို ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ကြလေတော့သည်။ ။

မြန်မာနိုင်ငံတောင်ပိုင်းကို ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး အီးဒခေါင်းဆောင်သည့် အမှတ် ၁၅ တပ်တော်မှ လည်းကောင်း ဖိလစ်ပိုင်ကျွန်းစုများကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟွန်းမား ခေါင်းဆောင်သည့် အမှတ် ၁၄ တပ်တော်မှ လည်းကောင်း၊ မလေးကျွန်းဆွယ်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရှိတာ ခေါင်းဆောင်သည့် အမှတ် ၂၅ တပ်တော်မှ လည်းကောင်း အသီးသီး တိုက်ခဲ့ကြ၏။

ဂျပန်တို့ သည် စစ်ကို ရေရှည်ဆွဲ မတိုက်လိုကြသဖြင့် ရည်မှန်းချက် အသီးသီး သိမ်းပိုက်ရရှိရေးအတွက် ရက်အကန့်အသတ် ပေးထားခဲ့၏။ မနီလာကို ရက်ပေါင်း ၅၀ အတွင်း သိမ်းပြီးရမည်၊ မလေးကျွန်းဆွယ်နှင့် စင်္ကာပူကို ရက်ပေါင်း ၁၀၀ အတွင်း သိမ်းပြီးရမည်၊ မြန်မာနိုင်ငံကို ရ

က်ပေါင်း ၁၂၀ အတွင်း သိမ်းပြီးရမည်။ စသည့် ကန့်သတ်ချက်များ ပြုလုပ်ထားခဲ့ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရှိတာ တစ်ဦးတည်းသာ သတ်မှတ်ကာလမတိုင်မီ မလေးကျွန်းဆွယ်နှင့် စင်္ကာပူကို အောင်နိုင်ခဲ့ပေသည်။ ။

ခံစစ်ဆင်သည့် ဗြိတိသျှခေါ် အင်္ဂလိပ်တို့ က မလေးကျွန်းဆွယ်မြောက်ပိုင်းသည် တောအလွန် ထူထပ်၍ အသွားအလာ အလွန်ခက်ခဲရာ ဂျပန်တို့ ထိုတောများကို တိုးမပေါက်နိုင်။ ဂျပန်တို့ တွင် အပူပိုင်းဒေသတောတွင်း စစ်ဆင်ရေး အတွေ့အကြုံမရှိ။ ထို့ကြောင့် ထိုတောများကို ဖြတ်သန်းဖို့ အချိန် အများကြီး ယူရမည်။ မိမိတို့ အဖို့ ခံစစ်ပြင်ဆင်ချိန် လုံလောက်သည် ။ ပစ်ကူစစ်ကူများ ထပ်ဖြည့်ချိန် ရနိုင်သည် ဟု တွက်ဆကာ စင်္ကာပူကျွန်း အပါအဝင် မလေးကျွန်းဆွယ် ခံစစ်အား သာမန်မျှသာ ဆောင်ရွက်ထားခဲ့၏။

သို့ရာတွင် ယာမာရှိတာ ဦးဆောင်သည့် ဂျပန်တပ်များက မလေးမြောက်ဖျား ကိုတာဘာရူး ဆင်ဂိုရာနှင့် ပါတာနီတို့ တွင် ကမ်းတက်ပြီး မြောက်မှ တောင်သို့ တစ်ဟု န်ထိုး ထိုးစစ်ဆင် တိုက်ချလိုက်ရာ က်ပေါင်း ၇၀ အတွင်း စင်္ကာပူခံတပ်ကြီး ကျဆုံး၍ အင်္ဂလိပ်တပ်မှူး ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပါစီဗယ်လ်နှင့် စစ်သည် အင်အား ၁၃၀၀၀၀ လက်နက်ချလိုက်ရတော့၏။

တိုးမပေါက်နိုင်ဟု ထင်ရသည့် မလေးတောနက်ကြီးကို ဖြတ်သန်းကာ စင်္ကာပူကို အရအမီ သိမ်းသွားသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရှိတာသည် လည်း ထိုတိုက်ပွဲကြီး တစ်ပွဲတည်းနှင့်ပင် “Malay Tiger Tomoyuki Yamashita မလေးကျားကြီး ယာမာရှိတာ” ဟု နာမည်ကြီးသွားလေတော့သည်။ ။

ရေတပ်တွင် ယာမာမိုတို ကြည်းတပ်တွင် ယာမာရှိတာဟု ဂျပန်နိုင်ငံ

ငံတစ်လွှားသာမက စစ်ပြိုင်မဟာမိတ်တပ်များကြားတွင် ပင် ထင်ရှား
ကျော်ကြားသွားခဲ့လေသည်။ ။

ဤတွင် ယာမာရီတာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိရအောင် သူ၏ အတ္ထုပ္ပ
တ္တိကို ပြန်လည်ကြည့် ကြပါစို့ခင်ဗျာ။

*

ဝိဇ္ဇာဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့မိယုကီ ယာမာရီတာ

ယာမာရှိတာ၏ ငယ်ဘဝ

ယာမာရှိတာအား ဂျပန်ကျွန်းစု၏ တောင်ဖျားရှိ ရှိကိုးကုကျွန်းက လေးမှ အိုဆုဂီမူရာ ရွာကလေးတွင် အဖ ဆရာဝန် ဆာကီချီနှင့် အမိ ယု မိစ်တို့ မှ ၁၈၈၅ ခုနှစ် နိုင်ငံဘာ ၈ ရက်၌ မွေးဖွားခဲ့၏။ ဖခင်မှာ ဆရာဝန် ဖြစ်သော်လည်း ငွေကြေးမချမ်းသာပေ။ ဆရာဝန်ဖြစ်ရန်ပင် ယောက္ခမများမှ ထောက်ပံ့ခဲ့ရလေသည် ။ ယာမာရှိတာသည် ဖခင်ကဲ့သို့ ဆရာဝန်လုပ်လိုသော်လည်း ငွေကြေးမတတ်နိုင်၍ အထက်တန်းအောင်မြင်သည့်အခါ ဘုရင့်စစ်တက္ကသိုလ် ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲကို ဝင်ရောက် ဖြေဆိုခဲ့လေသည် ။ အလွယ်တကူ အောင်မြင်၍ စစ်တက္ကသိုလ် တက်ရောက်ခဲ့ရာ ၁၉၀၈ ခုနှစ်၌ ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ပြီး ကြည်းတပ်တွင် ဒုဗိုလ်အဖြစ် ခန့်အပ်ခံခဲ့ရ၏။

စာတော်ပြီး ကြိုးစားသူဖြစ်သဖြင့် ကြည်းတပ်တွင် ရာထူးများ လျင်မြန်စွာတိုးတက်ရရှိခဲ့၏။ စစ်ရုံး၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရစဉ်က ဂျပန်နိုင်ငံ ကာကွယ်ရေး Plan ကို ရေးဆွဲတင်ပြခဲ့ရာ စစ်ဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အူကာကီကအလွန်သဘောကျသဖြင့် အရေးပေးခြင်းခံခဲ့ရ၏။ သူ၏ စီမံချက်ကို ဂျပန်လွှတ်တော်က အတည်ပြုပေးခြင်း ခံခဲ့ရလေသည် ။ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ထက်မြက်၍ တည်ကြည်ပြီး ဥပဓိရုပ်ကောင်းသူလည်း ဖြစ်ရာ ယာမာရှိတာသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ၏ ချစ်ခင်မှုလည်း ခံယူခဲ့ရ၏။ စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ် တက်ရောက်ခဲ့ရာတွင် ထိပ်ဆုံးမှ အောင်ခဲ့၏။ ယာမာရှိတာသည် ဂျပန်လူမျိုးဖြစ်သော်လည်း အရပ်အမောင်း ကောင်းသူလည်း ဖြစ်၏။

၁၉၆၁ ခုနှစ် အသက် ၃၁ နှစ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာကာရာမ၏ သမီး အိဆာကိုနှင့် အိမ်ထောင်ကျသည် ။ လက်ထပ်ပြီး ၃နှစ်အကြာ၌ ဆွစ်ဇာ

လန်နှင့် ဂျာမနီသို့ လက်ထောက်စစ်သံမှူး တာဝန် ပေးအပ်ခြင်းခံရ၏။ နိုင်ငံခြားမှ ပြန်ရောက်သောအခါ စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ်၌ ဗိုလ်မှူး အဆင့်ဖြင့် နည်းပြအရာရှိတာဝန် ထမ်းဆောင်ရသည် ။ ထို့နောက် စစ်ရုံးသို့ ပြန်လည်ပြောင်းရွှေ့ရပြီး ၅နှစ်အကြာ၌ ဩစတြီးယားနိုင်ငံ ဗီယင်နာသို့ စစ်သံမှူးကြီးအဖြစ် သွားရောက် ထမ်းဆောင်ရပြန်သည် ။ ၁၉၃၀ ခုနှစ်တွင် ဗီယင်နာမှ ပြန်ရောက်ပြီး ဗိုလ်မှူးချုပ် အဆင့်ဖြင့် အမှတ် (၃) တပ်မဟာ၏ တပ်မဟာမှူးတာဝန်ကို တာဝန်ယူရ၏။ အမှတ်(၃) တပ်မဟာမှာ Imperial Guard တိုကျိုမြို့စောင့်တပ်မဟာ ဖြစ်လေသည် ။

ထိုစဉ်က ဂျပန်၏ နိုင်ငံရေးအခြေအနေများ

ဂျပန်နိုင်ငံသည် မီဂျိုပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးကာလ ၁၈၆၇ ခုနှစ်ကစပြီး စစ်တပ်ကို တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းခဲ့သည် ။ ဆက်ဆုမနှင့် ချိုရှူး နယ်စားကြီးနှစ်ဦးသည် ဂျပန်ကြည်းတပ်နှင့် ရေတပ်ကို တစ်ခုစီခွဲ၍ ကိုင်တွယ်ကြ၏။ သူတို့ နှစ်ဦးသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြင်အဆိုင် ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့ ကိုင်သော တပ်မတော်နှစ်ခုသည် လည်း အပြင်အဆိုင် ဖြစ်ခဲ့၏။ ကြည်းတပ်ကလည်း လေတပ်ဖွဲ့သည် ။ ရေတပ်ကလည်း လေတပ်ဖွဲ့သည် ။ ကိုယ့်လေတပ်နှင့်ကိုယ်ဖြစ်ကြ၏။ ဂျပန်တွင် သီးခြားလေတပ် မရှိ။

ဂျပန်စစ်အင်အား တောင့်တင်းလာသောအခါ ပတ်ဝန်းကျင်ကို နယ်ချဲ့ရင်း ၁၉၀၄ ခုနှစ်၌ မန်ချူးရီးယားအရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ရုရှားနှင့် စစ်ဖြစ်ကြရ၏။ ရုရှားဂျပန်စစ်ပွဲတွင် ဥရောပနိုင်ငံများ အံ့အားသင့်လောက်အောင် ဂျပန်က အနိုင်ရသွားလေသည် ။ ရုရှားတို့ စစ်ရှုံးကြ၏။ ဂျပန်က ရုရှားကို နိုင်သဖြင့် အားတက်သွားပြီး တရုတ်ပြည်ကိုပါ နယ်ချဲ့ပြန်၏။ ၁၈၉၄ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၃၁ ၌ ဖြစ်သော တရုတ်ဂျပန်စစ်ပွဲများ တွင် ဂျပန်တို့ အနိုင်ရကာ ဂျပန်၏ ကွမ်တန်တပ်မတော်က တရုတ်ပြည် အ

ရေးကိစ္စများ ၌ ဝင်ရောက်ခြယ်လှယ်လေတော့၏။ တရုတ်ပြည် အရေး ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဂျပန်သည် အမေရိကန် အင်္ဂလိပ်တို့ နှင့်အချင်းများ ရ၏။ အာရှတွင် စစ်တံခွန်လွှင့်ထူ လာသော ဂျပန်အား အမေရိကန်နှင့် ဥရောပ နိုင်ငံများက မျက်စိဒေါက်ထောက် စောင့်ကြည့် ခဲ့ကြ၏။ စစ်နိုင်သော ဂျပန်ကြည်းတပ်သည် စစ်မာန် အလွန်ယစ်လျက် ရှိလေတော့၏။

ဂျပန်ကြည်းတပ်သည် နိုင်ငံတကာ အတွေ့အကြုံနည်းသောကြောင့် သူတို့ ကိုယ် သူတို့ အလွန်အထင်ကြီးကြပြီး သဘောထားတင်းမာသူများ က ဦးဆောင်နေကြ၏။ နိုင်ငံတကာ အတွေ့အကြုံရှိသူများ ဦးဆောင် နေသော ဂျပန်ရေတပ်နှင့်လည်း မတည့်ကြချေ။

ရေတပ်နှင့်သာ မတည့်သည် မဟုတ်။ ကြည်းတပ်တွင် လည်း သဘောထားတင်းမာသူများ နှင့် စစ်ဆန့်ကျင်သူများ မတည့်ကြ။ စစ်လို လားသူများ နှင့် စစ်ဆန့်ကျင်သူများ မတည့်ကြ။ အဓိက အားဖြင့် အုပ်စု နှစ်ခုကွဲနေခဲ့၏။

၁၉၂၀ ခုနှစ်ကစပြီး ဂျပန် ဘုရင့်ကြည်းတပ်မတော်၌ Control Facti on အလွန် သဘောထား တင်းမာသည် “တိုဆေးဟ” အုပ်စုနှင့် Imperial Way ခေါ် အလယ်အလတ် လမ်းစဉ်လိုက်သည့် “ကာဒိုးဟ” အုပ်စုတို့ ကွဲ ခဲ့ကြသည် ။

တိုဆေးဟအုပ်စုသည် အလွန်စစ်လိုလားသူများ ဖြစ်ပြီး တိုင်းပြည် အာဏာကို တပ်မတော်က လုံးဝ ချုပ်ကိုင်ထားရမည်ဟု ခံယူထားသူများ ဖြစ်၏။

ကာဒိုးဟအုပ်စုသည် စစ်ကိုရှောင်လိုသူများ ဖြစ်ပြီး တိုင်းပြည်ကို ဘုရင်ကသာလျှင် လုံးဝချုပ်ကိုင်သင့်သည် ဟု ခံယူကြသူများ ဖြစ်၏။ ယာ

မာရှီတာသည် ကာဒိုးဟအုပ်စုဝင် ဖြစ်လေသည်။ ။ အကြောင်းမှာ ကြည်း တပ်အရာရှိ ဖြစ်သော်လည်း ဥရောပနိုင်ငံများ ၌ တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့ ဖူးရာ ဥရောပနိုင်ငံများ ၏ စစ်အင်အား စက်မှုစွမ်းရည်နှင့် ဓနအင်အား ကို ကောင်းစွာနား လည်သဖြင့် သူတို့ နှင့် စစ်တိုက်၍ မဖြစ်။ စစ်ကို ရှောင်လိုသည်။ ။ အမေရိကန် အပါအဝင် ဥရောပနိုင်ငံများ နှင့် စစ်မဖြစ် လို။ ဖြစ်လျှင် ရေရှည်တွင် ဂျပန်ရုံးမည်ကို သိသည်။ ။

ယာမာရှီတာ တပ်မဟာ(၃) တပ်မဟာမှူး တာဝန်နှင့် တိုကျိုမြို့ လုံခြုံရေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေစဉ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၆ ရက်နေ့၌ ယာမာရှီတာ၏ မွေးစားသား အရာရှိငယ်နှစ်ဦး ပါဝင်သော Imperial Way ခေါ် ကာဒိုးဟအုပ်စုက ပုန်ကန်ထကြွ၍ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များ ကို သတ်ဖြတ်ကြသည်။ ။ လိုလားချက်များကို တောင်းဆိုကြသည်။ ။ သူတို့ ၏ အဓိကလိုလားချက်မှာ အရပ်သားအစိုးရကို ဖြုတ်ချ၍ စစ်အစိုးရ တင်မြှောက်ရေး ဖြစ်၏။ တိုကျိုမြို့စောင့် တပ်မဟာ(၁)နှင့် တပ်မဟာ(၃) တို့ မှ အရာရှိငယ် ၁၅ ဦးက ခေါင်းဆောင်ခဲ့ ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ။ အရာရှိငယ်များ ၏ အာဏာသိမ်းရန်ကြံသော ပုန်ကန်မှုမှာ မအောင်မြင်ဘဲ သုံးရက်အကြာတွင် နှိမ်နင်းခံရသည်။ ။ ခေါင်းဆောင်သူ အရာရှိငယ် (၁၅) ဦးကို သေဒဏ်ပေးပြီး (၈၀)ခန့်မှာ ပြစ်ဒဏ်အမျိုးမျိုးအပေးခံရသည်။ ။

ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကာဒိုးဟအုပ်စုမှ လူကြီးပိုင်းဖြစ်သော ယာမာရှီတာနှင့် မူတာဂူချီ တို့ အား ဘုရင်မင်းမြတ်က ကိုရီးယားသို့ ပြောင်းရွှေ့ပစ်လိုက်၏။ နယ်နှင့်ဒဏ်ပေးသည့် သဘောဖြစ် သည်။ ။

ဤလုပ်ကြံမှုကြောင့် ဂျပန်အစိုးရအဖွဲ့ အပြောင်းအလဲဖြစ်သွားပြီး မင်းသားကြီး Konoye ကိုနိုယေး ခေါင်းဆောင်သော စစ်လိုလားသူများ အ

စိုးရဖြစ် လာလေသည် ။ တိုဆေးဟအုပ်စုမှ အရာရှိကြီးများ ဘုရင့်အနီးသို့ ရောက်လာကြ၏။ ယာမာရီတာနှင့် ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ကျိုသည် တိုဆေးဟအုပ်စုမှ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မန်ချူးရီးယားမှ တိုကျိုမြို့တော်သို့ ပြန်လည်ခေါ်ယူခြင်းခံရပြီး အစိုးရအဖွဲ့၌ အရေးကြီးတာဝန်များ ပေးအပ်ခြင်း ခံရ၏။ တိုကျိုနှင့် ယာမာရီတာတို့ သည် စစ်တက္ကသိုလ် တစ်ပတ်တည်းဆင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ နိုင်ငံခြား၌ လည်း အတူတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြဖူး၏။ သို့ရာတွင် အုပ်စုခြင်းမတူသဖြင့် မတည့်ကြချေ။ တိုကျိုက ယာမာရီတာကို သူ၏ ” အဓိကပြိုင်ဘက် ” ဟု သတ်မှတ်ထားခဲ့၏။

စစ်တိုက်ရန် တာဝန်ပေးခံရခြင်း

၁၉၃၆ ခုနှစ်တွင် ဘုရင်မင်းမြတ်က ယာမာရီတာအား တပ်မဟာမှူးတာဝန်ဖြင့် ကိုရီးယားသို့ ပို့ခဲ့သည် ။ ကိုရီးယားမှ တရုတ်ပြည်မြောက်ပိုင်းဒေသ တပ်မတော်တွင် ဦးစီးချုပ်အဖြစ် ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ရပြန်သည် ။ တရုတ်တို့ ကလည်း ဂျပန်ကို ခုခံတွန်းလှန်နေဆဲ ဖြစ်၏။ ယာမာရီတာသည် စစ်မြေပြင်ကို ကိုယ်တိုင်ဆင်းကြီးကြပ်ခဲ့၏။ ဘုရင်က အမျက်တော်ရှုထားသဖြင့် မန်ချူးရီးယား၌ အမှတ်(၄) တပ်မမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ်က တိုက်ပွဲများ ၌ စွန့်စွန့်စားစား ဝင်တိုက်သည် ။ တိုက်ပွဲများ အောင်မြင်သည် ။ အောက်ခြေထိဆင်း ကြီးကြပ်သည် ကို လက်အောက် ငယ်သားများကပင် တားယူရ၏။ တစ်နှစ်ခန့် စစ်မြေပြင်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် ဘုရင်မင်းမြတ်က ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရာထူးသို့ တိုးပေး၏။ ဘုရင်အမျက်ပြေသွားသည် ထင်၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်က ဂျပန်တို့ ပုံပါအတိုင်း
မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်းဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်

ယာမာရှိတာ နှင့်ပြိုင်ဘက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ရှိ
သူလည်း စစ်အပြီးတွင် သေဒဏ်ပေးခံခဲ့ရသည်

၁၉၄၀ ခုနှစ်၌ တိုကျိုမြို့တော်သို့ ပြန်အခေါ်ခံရသည် ။ စစ်ရုံး၌ လေကြောင်းဌာန စစ်ဆေးရေးအရာရှိချုပ်တာဝန် ယူရသည် ။ ထိုရာထူး မှာ သူ့ပြိုင်ဘက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တိုကျို ယခင်ကိုင်တွယ်သွားသည့် နေရာ ဖြစ်၏။ တိုကျိုက စစ်ဝန်ကြီးဖြစ်သွားပြီ။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၌ တိုကျိုဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်သွား၏။ ထိုအခါ ဝန်ကြီးချုပ်က ယာမာရှိတာကို ဂျာမနီ အီတလီစ သည့် ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများ သို့ လေ့လာရေးစေလွှတ်သည် ။ လေ့လာရေး မှာ လ အတန်ကြာ၏။ ဝန်ကြီးချုပ်တိုကျိုက ယာမာရှိတာကို တိုကျိုမြို့ တော်တွင် ကြာရှည်မနေစေလို၍ ကြံဖန်ပြီး ဟိုလွတ် ဒီလွတ် လွတ်နေ သည် ဟု ဘေးက ပြောကြသည် ။ ယာမာရှိတာကမူ စစ်သားပီပီ ပေးအ ပ်သည့် တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ပြီး ပြန်ခဲ့၏။ ဂျာမနီနှင့် အီ တလီတွင် သူ မြင်တွေ့ခဲ့သည် များကို အစိုးရအဖွဲ့သို့ အစီရင်ခံစာ ရေး တင်ခဲ့၏။

နိုင်ငံခြားမှ ပြန်ရောက်လာသော ယာမာရှိတာအား ဝန်ကြီးချုပ် ဗိုလ် ချုပ်ကြီး တိုကျိုက မန်ချူးရီးယားရှိ ကွမ်တန်တပ်မတော် သေနာပတိအဖြစ် ခန့်ထားပြီး တိုကျိုမြို့တော်မှ ဖယ်ရှား လိုက်ပြန်သည် ။ သို့ရာတွင် ကြာကြာ မနေလိုက်ရ။ ၁၉၄၁ ခုနှစ် နိုင်ငံတော်၌ ဂျပန်တို့ စစ်တိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သောအခါ ယာမာရှိတာအား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟွန်းမား၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အီမာမူယာ တို့ နှင့်အတူ တိုကျိုသို့ ပြန်ခေါ်ခဲ့၏။ စစ်ဦးစီးချုပ် ဆူဂျိယာမက ယာမာရှိတာနှင့် ပြန်ခေါ်လိုက်သည့် ဗိုလ်ချုပ် ကြီးများအား တပ်တော်တစ်ခုစီ ပေးပြီး သေနာပတိခန့်၍ စစ်တိုက်ရန် ပြင်ဆင်စေ၏။

ယာမာရှိတာ၏ တာဝန်မှာ အမှတ်(၂၅) တပ်တော်ဖြင့် မလေးကျွန်း ဆွယ်ကို တိုက်ရန်တည်း။

တိုက်စစ်အတွက် ယာမာရှိတာ၏ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများ

စစ်တိုက်ခါနီးမှ ယာမာရှိတာနှင့် အခြားဗိုလ်ချုပ်ကြီးအချို့ကို အဆောတလျင် တိုက်ပွဲသို့ ပြန်ခေါ်ခဲ့သည်။ ။ စစ်တိုက်ရန်ပြင်ဆင်ချိန် တစ်လခန့်သာ ရ၏။

ဂျပန်က အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများကို သိမ်းပိုက်၍ ထိုနိုင်ငံများ ရှိကုန်ကြမ်းများ ရယူရန်ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်၏။ မပြင်ဆင်၍ က မဖြစ်တော့။ အမေရိကန်၊ အင်္ဂလိပ်နှင့် ဒတ်ချ်တို့ က ဂျပန်ကို ရေနံပို့ခြင်း ရပ်ဆိုင်းလိုက်ပြီ။ သူတို့ နိုင်ငံရှိ ဘဏ်များမှ ဂျပန်ပိုင်ဆိုင်မှုများအားလုံး ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ပြီ။ သူတို့ ၏ ရန်သူ ဂျာမနီ အီတလီနှင့်မဟာမိတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသည့် ဂျပန်ကို အဘက်ဘက်မှ တားဆီးပိတ်ဆို့ထားကြ၏။ ။ ဂျပန်၏ တောင်းဆိုချက်များကိုလည်း လုံးဝ ပယ်ချလိုက်ကြ၏။ ရေနံမရှိက ဂျပန်စီးပွားရေးအားလုံး ရပ်ဆိုင်းတော့မည်။ ဤသည် ကို စစ်လိုလားသည့် တိုက်ပွဲအစိုးရနှင့် ဆူဂျီယာမ၊ တေရဥချိစသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများက လုံးဝ လက်မခံနိုင်။ အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလိပ်ကို စစ်ပြုမည်။ ။ ၎င်းနောက် အရှေ့တောင်အာရှရှိ အမေရိကန်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ဒတ်ချ်တို့ သိမ်းပိုက်ထားသော နိုင်ငံများကို သိမ်းယူမည်။ အင်္ဂလိပ်တို့ သိမ်းထားသော မလေးကျွန်းဆွယ်က ရာဘာ ထွက်သည် ။ ကမ္ဘာ့ ရာဘာ အထွက်နှုန်း၏ ၃၅ ရာနှုန်းရှိ၏။ အလားတူပင် သံဖြူကလည်း ကမ္ဘာ့အထွက်နှုန်း၏ ၅၀ ရာနှုန်း ထွက်နေသည် ။ ဒတ်ချ်တို့ သိမ်းထားသည့် အင်ဒိုနီးရှားကျွန်းစုများက ရေနံများ အလျှံအပယ်ထွက်နေသည် ။ ဖိလစ်ပိုင်က ဆန်စပါး၊ ကျွန်းသစ်နှင့် ရာဘာများ ထွက်သည် ။ ဒါတွေအားလုံးကို ဂျပန်က အလွန်မျက်စိကျနေသည် ။

ထို့ကြောင့် စစ်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည် ။ နိုင်ငံတော်လ၌ တိုက်ပွဲဝင် ဗို

လိချုပ်ကြီးများအား အောက်ပါအတိုင်း တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ ။

(က)အမှတ် (၁၄) တပ်တော်ဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟွန်းမားက ဖိလစ်ပိုင် ကျွန်းစုကို တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ရန်

(ခ)အမှတ်(၁၅) တပ်တော်ဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အီးစက မြန်မာနိုင်ငံကို တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ရန်

(ဂ)အမှတ်(၁၆) တပ်တော်ဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အီမာမူယာက အင်ဒိုနီးရှားကျွန်းစုများကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန်

(ဃ)အမှတ်(၂၅) တပ်တော်ဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရှီတာက မလေး ကျွန်းဆွယ်နှင့် စင်္ကာပူကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန်

ထိုစစ်ဆင်ရေး အစည်းအဝေး၌ စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဂျီယာ မနှင့် တိုက်ပွဲဝင်မည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အချို့ တပ်ခွဲဝေမှု မမျှတခြင်း အချိန် ကန့်သတ်ပေးမှု တို့တောင်းခြင်းတို့ အတွက် အချေအတင်ဖြစ်ကြသည်။ ။ အထူးသဖြင့် ဖိလစ်ပိုင်ကျွန်းစုကြီးတစ်ခုလုံး ရက်ပေါင်း ၅၀ အတွင်း အပြီးသိမ်းပိုက်ရန် တာဝန်ပေးခံရသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟွန်းမားက လုံးဝ မကျေနပ်။ စောဒက တက်သည်။ ။ အချေအတင်ဖြစ်လာရာ ဘေးမှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများက ဝိုင်းဝန်း ဖျန်ဖြေပေးမှ ပြီးဆုံးသွား တော့၏။

ယာမာရှီတာကမူ စကားတစ်လုံးတစ်ပါဒမျှ မပြော။ စောဒကလည်း မတက်။ သူ့အား အမှတ်(၂၅) တပ်တော်ဖြင့် စင်္ကာပူအပါအဝင် မလေး ကျွန်းဆွယ် တစ်ခုလုံးကို ရက်ပေါင်း ၁၀၀ အတွင်း အပြီးသိမ်းပေးရန် တာဝန်ပေးခံရ၏။

ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး နောင်အခါ ရဲဘော် ရဲဘက်များက မေးရာ တွင် သူက...

“စစ်သားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဘာမှ ပြောစရာ မရှိပါဘူး။ ပေးတဲ့ တပ်နဲ့ ပေးတဲ့ ရည်မှန်းချက် ကို သတ်မှတ်တဲ့ အချိန်အတွင်း ရအောင်တိုက်ဖို့ က စစ်သားကောင်းတို့ ရဲ့ တာဝန်ပဲ”

ဟု သာ ပြောဆိုခဲ့လေသည် ။

ယာမာရှိတာသည် အမိန့်ရလျှင်ရခြင်း တိုက်ပွဲအတွက် လိုအပ်သည် များ ဆောလျင်စွာ ပြင်ဆင်ခဲ့၏။ သူ့ကွပ်ကဲမှုအောက်က တပ်မှူးများကို ချက်ချင်း ခေါ်တွေ့ခဲ့သည် ။ သူ ကွပ်ကဲရမည့် အမှတ်(၂၅)တပ်တော်၌ လောလောဆယ် တပ်မသုံးခုပါဝင်၏။

•ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး မစ်ဆုအီ ဦးစီးသော အမှတ်(၅) တပ်မ

•ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး မူတာဂူချီ ဦးစီးသောအမှတ်(၁၈) တပ်မ

•ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး နီရိုမူရာ ဦးစီးသော အင်ပီးရီးရယ်အစောင့်တပ်မတို့ ဖြစ်၏။

ဘုရင့်စစ်ရုံးက တပ်မ ၅ ခုအထိ ပေးမည်ဟု ကတိပြုခဲ့သည် ။ ယာမာရှိတာက တောင်းဆိုခြင်း မပြုခဲ့။

ယာမာရှိတာသည် တပ်မမှူးများအား ခေါ်တွေ့ပြီး နောက် စစ်ဆင်ရေး သတိပေးအမိန့် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည် ။ မြေပုံ လေ့လာခြင်းများကို ချက်ချင်း ပြုလုပ်စေသည် ။ မလေးကျွန်းဆွယ် မြေအနေအထားကို On Ground ကြည့်ရန် သူလူများကို စေလွှတ်သည် ။ မြောက်မှ တောင်သို့ အခေါက်ခေါက် အခါခါ သွားစေသည် ။ ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူစေသည် ။ အတားအဆီးများကို မှတ်သားစေသည် ။ ဗြိတိသျှတို့ ၏ တပ်ချထားမှုကို အသေအချာ လေ့လာစေသည် ။ ၎င်း၏ အမှတ် (၂၅) တပ်တော် ရုံးအဖွဲ့၌ တောတွင်းစစ်ဆင်ရေး ကျွမ်းကျင်သူများကို ရှာဖွေပြီး

ထည့်သွင်းဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ။ တပ်မများမှ အင်ဂျင်နီယာတပ်များကိုလည်း တံတားဆောက်ခြင်း လေ့ကျင့်ခန်းများအား အပူတပြင်း လေ့ကျင့်စေသည်။ ။ မလေးကျွန်းဆွယ်ကို ကမ်းတက် တိုက်ရမည်ဖြစ်သဖြင့် ကမ်းတက်နိုင်ရန် နေရာများကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ။ အထူးသဖြင့် မလေးကျွန်းဆွယ်နှင့် ယိုးဒယားနယ်စပ် ကရာကျွန်းဆက် Isthmus of Kra ဒေသမှ နေရာများကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ။ ဗြိတိသျှတို့ က မလေးကျွန်းဆွယ် မြောက်ဖျားမှ ဂျပန်တို့ ကမ်းတက်မည်ဟု ထင်ထားပုံမရသဖြင့် အငိုက်ဖမ်းနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ။

ယာမာရှိတာ၏ အမှတ် (၂၅) တပ်တော်အတွက် အကူလက်ရုံးဝန်ထမ်းတပ်များ အဖြစ် -

(က) မြေပြင်ပစ်အမြောက်တပ်မဟာ ၂ခု

(ခ)တင့်ကား တပ်မဟာ ၁ခု

ရရှိလေသည်။ ။

ရေတပ်နှင့် လေတပ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။ ။

ရေတပ်တွင် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အိုဇာဝါနှင့် တောင်ပိုင်းရေတပ်တော်မှ -

(ဂ)စစ်သင်္ဘောကြီး ၁ စီး

ဖျက်သင်္ဘော ၁၀ စီး

ရေငုပ်သင်္ဘော ၅ စီး

ရေတပ်၏ လေယာဉ် ၁၅၉ စီး ရရှိလေသည်။ ။

လေတပ်တွင် အမှတ် (၃) လေတပ်မမှ လေယာဉ် အစီးပေါင်း ၄၅၉

စီးသုံးစွဲခွင့်ရလေသည်။ ။

တိုက်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ပြီးချိန်တွင် ဆိုင်ဂုံရှိ တောင်ပိုင်းတပ်တော်စု စစ်ဌာနချုပ်သို့ တိုက်ပွဲအတွက် အသင့်ဖြစ်ကြောင်း ယာမာရှိတာကိုယ် တိုင် သွားရောက် သတင်းပို့ရသည်။ ။ သူ၏ တိုက်ပွဲဝင်မည့် တပ်များ အားလုံးကို သိုသိုသိပ်သိပ် စနစ်တကျနှင့် ဟိုင်နန်ကျွန်းတွင် စုဖွဲ့စေခဲ့သည်။ ။

တောင်ပိုင်းတပ်တော်စု တပ်တော်စုမှူးမှာ တိုဂျီတို့ ဆူဂျီယာမတို့ နှင့် တစ်ဖွဲ့ထဲမှ တိုဆေးဟအုပ်စုဝင်စစ်သူကြီး ကောင့်တေရဥချိ Field Marshal Count Terauchi ပင် ဖြစ်၏။ သူသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါက ယာမာရှိတာ၏ အထက်အရာရှိကြီးဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ဆရာသမားဟောင်းနှင့် ပြန်လာတွေ့နေပြီ။ ဆိုင်ဂုံတွင် တပ်တော်စုမှူးစစ်သူကြီး ကောင့်တေရဥချိ။ အမှတ်(၁) ရေတပ်မတော် တပ်မှူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အိုဇာဝါ၊ အမှတ်(၃) လေတပ်မမှ ကိုယ်စားလှယ်အရာရှိများ၊ ဘုရင့်ကိုယ်စားလှယ် မင်းသား ဟီကေဒါတို့ ပါဝင်သော စစ်ဆင်ရေး အစည်းအဝေးကို လေးရက်တိုင်တိုင် ပြုလုပ်ရသည်။ ။ နောက်ဆုံးမှ အရေးကြီးအချက်များကို ဆုံးဖြတ်နိုင်၏။ ထိုအခါကျမှ စစ်ဆင်ရေးစီမံချက်ကို အတည်ပြုနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ။

အတည်ပြုလိုက်သော စစ်ဆင်ရေးစီမံချက်

မလေးကျွန်းဆွယ်ကို တိုက်မည့် တိုက်စစ် စီမံချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။ ။

(က)ရည်မှန်းချက်

ဗြိတိသျှတို့ ကွပ်ကဲမှုအောက်မှ စင်္ကာပူကျွန်း အပါအဝင် မလေးကျွန်းဆွယ်ကို ရက်ပေါင်း ၁၀၀ အတွင်း အပြီးတိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန်။

(ခ)တိုက်စစ်အစီအမံ

ဟိုင်နန်ကျွန်းတွင် စုဖွဲ့ထားသည့် ဂျပန်အမှတ် (၂၅) တပ်တော်သည် သတ်မှတ်ရက် တွင် ဟိုင်နန်ကျွန်းမှ သင်္ဘောများ ဖြင့် ထွက်ခွာ၍ မလေး ကျွန်းဆွယ် မြောက်ပိုင်း ယိုဒယား မလေးနယ်စပ်မှ ကမ်းတက်၍ မြောက်မှ တောင်သို့ တိုက်စစ်ဆင်သွားရန်

(ဂ)တာဝန်ခွဲဝေမှု

*အမှတ် (၅) တပ်မသည် ယိုဒယားနိုင်ငံ ဆင်ဂိုရာတွင် ကမ်းတက်ရန်။

*အမှတ်(၁၈) တပ်မသည် မလေးကျွန်းဆွယ် မြောက်ဖျား ကိုတာဘာ ရူးတွင် ကမ်းတက်ရန်

*အင်ပီးရီးရယ် အစောင့်တပ်မသည် အရန်အဖြစ် အသင့်ရှိနေရန်နှင့် တပ်တော်မှူး၏ အမိန့်ကို စောင့်ရန်

(ဃ)ပို့ဆောင်ရေး

ဟိုင်နန်ကျွန်းမှ မိုင် ၇၀၀ ခန့်ဝေးကွာသော မလေးကျွန်းဆွယ် မြောက်ပိုင်းကမ်းတက်မည့် နေရာများ သို့ တိုက်ပွဲဝင်တပ်များ ပို့ဆောင်ပေးရေးအတွက် ဘုရင့်ရေတပ်မတော် တောင်ပိုင်း ရေတပ်စုမှ စစ်သင်္ဘောများက ဆောင်ရွက်ပေးမည်။
ပင်လယ်ပြင်စိုးမိုးရေးကိုလည်း ဆောင်ရွက်ပေး မည်။

(င)လေကြောင်းအကူ

အမှတ်(၃) လေတပ်မမှ လိုအပ်သည့် လေကြောင်းပစ်ကူများ ပေး၍ ဆိုင်ဂိုတွင် အသင့်ရှိမည်။ ရည်မှန်းချက်သို့ ချီတက်နေစဉ် လေကြောင်း

အကာအကွယ်များ လည်း ပေးမည်။

တောင်ပိုင်းတပ်တော်စု ဌာနချုပ်၌ စစ်ဆင်ရေး စီမံချက်ကို အထက် ပါအတိုင်း အတည်ပြုခဲ့ ၏။

အချိန်မှာ နိုဝင်ဘာ နောက်ဆုံးအပတ်ဖြစ်သည် ။

စစ်ဆင်ရေးအစည်းအဝေးပြီးဆုံးလျှင် ပြီးဆုံးခြင်း ယာမာရီတာသ ည် ဆိုင်ဂုံမှ ဟိုင်နန်သို့ ထွက်ခွာခဲ့၏။

နိုဝင်ဘာ ၂၅ ရက်နေ့၌ ယာမာရီတာ ဟိုင်နန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည် ။ ဟိုင်နန်ကျွန်း ဆမားဆိပ်ကမ်းမြို့၌ သူ၏ အမှတ် (၂၅) တပ်တော် ယာ ယီကွပ်ကဲမှု ဌာနချုပ်ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည် ။ သူ၏ ရုံးအဖွဲ့အား လျင်မြန်စွာ ဖွဲ့စည်းခဲ့ရ၏။ ဂျပန်နိုင်ငံအနှံ့အပြားရှိ တပ်အသီးသီးမှ ဦးစီးအရာရှိများ တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး ရောက်လာကြသည် ။

ဒုတပ်တော်မှူး(Vice commander)

ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကေရှင်မာနာဂီ

တပ်တော်ဦးစီးချုပ်(Chief of Staff)

ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး အိုဆာကူစူဇူကီး

ဒုတပ်တော်ဦးစီးချုပ်(V. Chief of Staff)

ဗိုလ်မှူးကြီးတန်ဂျီရိုအိ ကိတာနိ

စစ်ဦးစီးဗိုလ်မှူးကြီး(စစ်ဆင်ရေး)

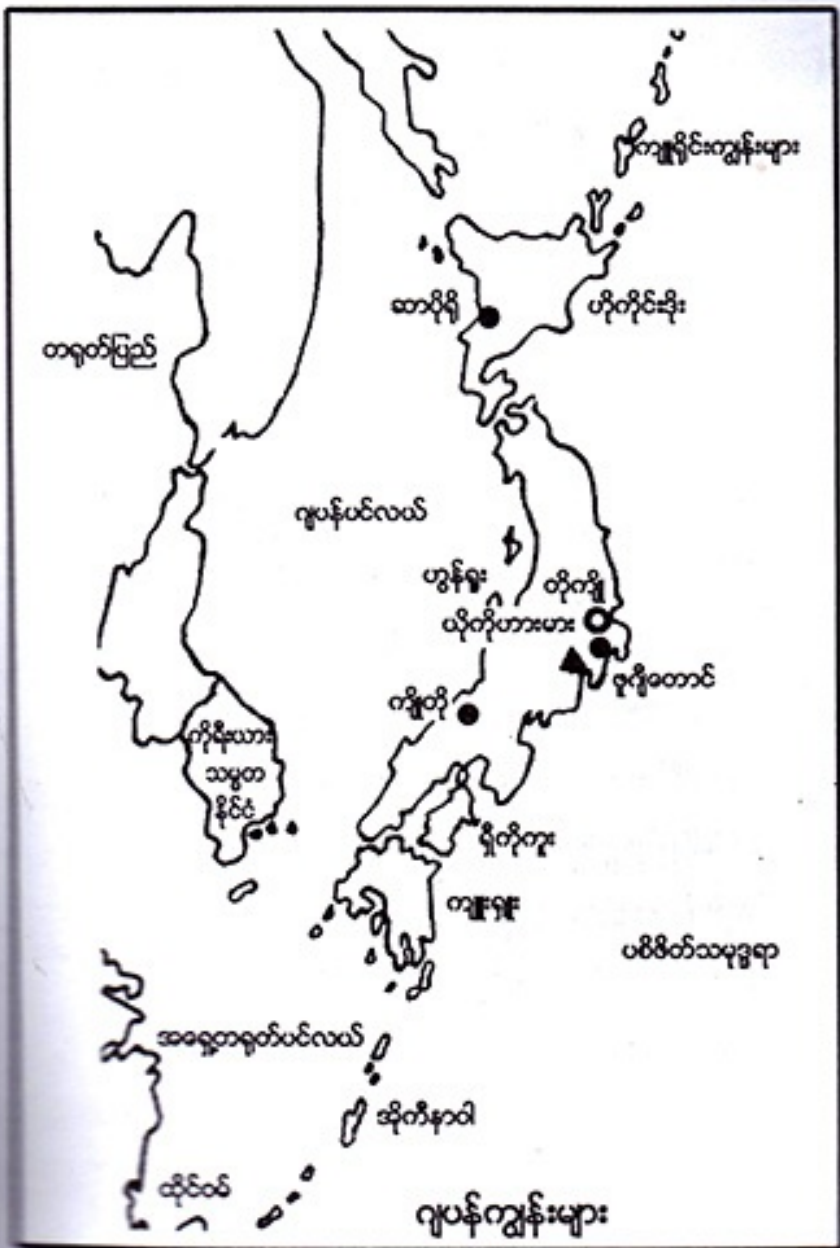
ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဂျီး

စစ်ဦးစီးဗိုလ်မှူးကြီး(ထောက်လှမ်းရေး)

ဗိုလ်မှူးကြီး အီချီဂျီဆူဂီကာတာ

၎င်းတို့ အားလုံးကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရှိတာ ကောင်းစွာ မသိပါ။ သို့ရာတွင် အမိန့်နာခံရသည့်စစ်သားမို့ ရောက်လာသူများ နှင့် သူရုံးအဖွဲ့ အား လျင်မြန်စွာ ဖွဲ့စည်းပြီး တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ရေး အလျင်အမြန် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည် ။

(၁၉၉၂ ခုနှစ် KNU ဗဟို မာနယ်ပလောကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ရစဉ်က စာရေးသူသည် နည်းဗျူဟာမှူး အသစ်ကျပ်ချွတ် ကလေးဘဝနှင့် တစ်ခါမှ မမြင်ဖူး၊ မတွေ့ဖူးသော ဦးစီးအရာရှိများ တိုက်ပွဲဝင်တပ်မှူးများ နှင့်အတူ ရှေ့တန်းသို့ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် လိုက်ပါသွားပြီး ယခုလိုပင် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရဖူးပါသည် ။ ဤကားစကားချပ်)

နိုင်ငံဘာလကုန်၌ တိုက်ပွဲဝင်မည့် တပ်မများ ဟိုင်နန်တွင် အသင့်ရှိနေပြီဖြစ်သည် ။ ဒီဇင်ဘာ ၂ ရက်နေ့တွင် တောင်ပိုင်း တပ်တော်စုဌာနချုပ် စစ်သူကြီး ကောင့်တေရဥချိထံမှ နောက်ဆုံး ညွှန်ကြားချက်ကို တပ်တော် (၂၅)မှ လက်ခံရရှိလေသည် ။ ညွှန်ကြားချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

(က)စစ်ဆင်ရေး ယရက် D Day ၁၉၄၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၈ရက်။

(ခ)ယအနုတ် ၄ ရက်နေ့မှ စ၍ အမှတ်(၂၅) တပ်တော်သည် စုရပ်မှ စတင်ချီတက်ပြီး ယရက်တွင် ကမ်းတက်စစ်ဆင်ရေးကို ဆောင်ရွက်ရန် ။

(ဂ)ပို့ဆောင်ရေးနှင့် ပစ်ကူများ အတွက် တောင်ပိုင်း ရေတပ်တော်၊ အမှတ်(၃) လေတပ်မ တို့ နှင့် ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်သွားရန်။

ဒီဇင်ဘာ ၂ ရက်နေ့ ညနေတွင် တောင်ပိုင်း ရေတပ်တော်မှ သင်္ဘောများ ရောက်ရှိလာရာ ဒီဇင်ဘာ ၃ ရက်နေ့ တစ်နေ့လုံး လူနှင့် စစ်ပစ္စည်းများ ခဲယမ်းမီးကျောက်များ ၊ သံချပ်ကာယာဉ်များ ၊ အမြောက်များ ၊ လက်နက်ကြီးများ တစ်နေ့လုံး တင်ရ၏။

ဒီဇင်ဘာ ၄ ရက်နေ့မနက် ၇ နာရီတွင် ဟိုင်နန်ကျွန်းမှ သင်္ဘောအုပ်စုကြီးသည် ယာမာရှိတာ ကွပ်ကဲသည့်အမှတ်(၂၅) တပ်တော်မှ တပ်မများကို တင်ဆောင်၍ ဟိုင်နန်ကျွန်းမှ ထွက်ခွာခဲ့ လေသည် ။

စုစုပေါင်း သင်္ဘော အစီး ၂၀ ပါဝင်သည် ။ တစ်နာရီ ရေမိုင် ၉ မိုင်နှုန်းဖြင့် ခုတ်မောင်း လာကြ၏။ သူတို့ သင်္ဘောအုပ်စုကြီးကို အကာအကွယ်ပေးရန် ကရူဇာ သင်္ဘော ၂စင်းနှင့် ဖျက်သင်္ဘော ၁၀စင်း လိုက်ပါလာ၏။ ရေငုပ်သင်္ဘော ၅စီးပါဝင်သည် ။ ဆင်ဂိုရာတွင် ကမ်းတက်မည့် အမှတ်(၅) တပ်မအတွက် သင်္ဘော ၁၀ စီးနှင့် ပါတာနီတွင် ကမ်းတက်မည့်

တပ်များ အတွက် သင်္ဘော ၆စီး၊ ကိုတာဘာရှူးတွင် ကမ်းတက်မည့် အမှတ်(၁၈) တပ်မအတွက် သင်္ဘော ၃ စီးအသီးသီး ခွဲဝေသတ်မှတ်ထားခဲ့လေသည်။ ။

သာမာရီတာ အားကွပ်ကဲခဲ့သည့် တောင်ပိုင်းဒေသ တပ်တော်စု
တပ်တော်စုမှူးစစ်သူကြီးကောင့်တေရဉ်ချီ

မလေးကျွန်းဆွယ်တိုက်ပွဲကို အောင်မြင်စွာကွပ်ကဲခဲ့သည့်
မလေးကျားကြီး ယာမာရီတာ

မလေးကျွန်းဆွယ်အခြေအနေ

ထိုအချိန်က မလေးကျွန်းဆွယ်အခြေအနေကို ပြန်ကြည့်ပါက ဂျပန်သည် ၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် မန်ချူးရီးယားအား သိမ်းပိုက်ပြီးသည့် အချိန်မှစ၍ မလေးကျွန်းဆွယ်အား တစ်ချိန်ချိန်တွင် တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်မည်ကို ဗြိတိသျှတို့ က ကြိုတင်သုံးသပ်ထား၏။ ထို့ကြောင့် စင်္ကာပူသို့ စစ်ကူးများ ပို့ပြီး ခံစစ်အတွက် တိုးမြှင့်လုပ်ဆောင်ထားသော်လည်း စင်္ကာပူ၏ ကံကြမ္မာမှာ မလေးကျွန်းဆွယ်အပေါ်တွင် တည်မှီနေသည်ကို ၁၉၃၇ ခုနှစ်၌ ဗြိတိသျှ တပ်မှူးကြီးများက မြင်လာကြသည် ။

ထိုအချိန်တွင် မလေးကျွန်းဆွယ်၏ တပ်မှူးကြီး ဖြစ်သော ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒိုဘီက အခြေအနေပေါင်းစုံကို ရှုထောင့်သစ်နှင့် သုံးသပ်ပြီး “မလေးကျွန်းဆွယ်ကို ဂျပန်တို့ တိုက်ပါက အရှေ့ဘက်ကမ်းရိုးတန်းရှိ ဆင်ဂိုရာ ပါတာနီနှင့် ကိုတာဘာရူးတို့ မှ ကမ်းတက်တိုက်ခိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်း။ တက်ရောက်ပါကလည်း အရှေ့မြောက် လေတိုက်ချိန်ဖြစ်သော အောက်တိုဘာလနှင့် မတ်လအကြား ဖြစ်နိုင်ကြောင်း” ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့၏။ ထိုဟောကိန်းထုတ်ထားသည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်းလည်း ဂျပန်တပ်များ တက်ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဗြိတိသျှတို့ သည် မလေးကျွန်းဆွယ်သို့ ခြေလျင်တပ်မတစ်ခုနှင့် ခံစစ်အတွက် ပြင်ဆင်ရန် စစ်အသုံးစရိတ်ငွေ စတာလင်ပေါင် ခြောက်သောင်းသာ ထပ်ဖြည့်ပေးခဲ့လေသည် ။

၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှတို့ က ဂျာမနီအား စစ်ကြေညာလေသည် ။ ဗြိတိန်သည် အနောက်မှာ ဂျာမနီနှင့် စစ်ပြုနေရသဖြင့် အရှေ့ဘက်စစ်မျက်နှာသို့ စစ်အင်အား ဖြည့်တင်းပေးရန် မတတ်နိုင်ခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် စင်္ကာပူရှိ ကြည်းရေလေ တပ်မှူးများ ၏ ပူးပေါင်းအခြေအနေ

သုံးသပ်ချက်အရ ယိုးဒယားနိုင်ငံဘက်နှင့် အရှေ့ကမ်းရိုးတန်းမှ ရန်သူ တက်ရောက် တိုက်ခိုက်လာပါက ခုခံချေမှုန်းနိုင်ရန်အတွက် လိုအပ် သော တိုက်လေယာဉ် အစီး (၅၆၆)စီးကို တောင်းခံသော်လည်း ပေးနိုင် စွမ်းမရှိခဲ့ပေ။ အရှေ့အာရှဗြိတိသျှ စစ်သေနာပတိဖြစ်သော လေတပ်မှိ လ်ချုပ်ကြီး ပေါ့(ပ) ဟင်ကလည်း “အရှေ့အာရှရှိ ဗြိတိသျှ စစ်စခန်းများ ကို အင်အားတောင့်တင်းအောင်လုပ်ဖို့ အထူးလိုအပ်ကြောင်း၊ သို့မှ သာ ဂျပန်များ လာရောက်တိုက်ခိုက်ပါက ကောင်းစွာ ခုခံနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း” သုံး သပ်ဖော်ပြခဲ့သည် ။

သို့ရာတွင် ဝန်ကြီးချုပ်ချာချီက အနောက်ဘက်စစ်မျက်နှာမှ တပ်များကို ဆွဲနုတ်၍ ပေးပို့ခြင်းကို ကန့်ကွက်ခဲ့သည် ။ အမှတ်(၉) အိန္ဒိ ယတပ်မတစ်ခုသာ မလေးကျွန်းဆွယ်ရှိ အမှတ်(၈) ဩစတြီးလျံတပ်မ အတွက် စစ်ကူ ပေးပို့ခဲ့သည် ။ အခြေအနေမှာ အနည်းငယ် ကောင်းလာ သော် လည်း ကျေနပ်ဖွယ်ရာ မရှိသေးချေ။ ဩဂုတ်လ (၇)ရက်နေ့တွင် နောက်ရောက်လာသော တာဝန်ရှိ တပ်မှူးကြီး ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပါစီဗယ် လ်က

“မလေးကျွန်းဆွယ်ကို ကာကွယ်ရန် ခြေလျင်တပ်မ (၆) ခု၊ တင့်ကား တပ်ရင်း (၂)ရင်း၊ တင့်ကားပစ် အမြောက်တပ်များ နှင့် လေယာဉ်ပစ် အ မြောက်တပ်များ ၊ ဗုံးကြဲလေယာဉ်တပ်ဖွဲ့ (၄)ဖွဲ့၊ တိုက်လေယာဉ်(၂) ဖွဲ့ တို့ လိုသည် ။ ထိုအင်အားမှာ ဂျပန်က တပ်မ (၃)ခုဖြင့် တိုက်မည့် အခြေ အနေကို မူတည်၍ တွက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။

ဟု ဗြိတိသျှစစ်ရုံးချုပ်သို့ တင်ပြလေသည် ။

ပါစီးဗယ်လ်သည် ရိုးသည် ၊ သတ္တိရှိသည် ၊ သို့ရာတွင် တိုက်ပွဲဝင်တ ပ်မှူးတစ်ဦးထက် ဦးစီးအရာရှိ ဖြစ်သင့်သည် ။ ဥပဓိရုပ်ကောင်းသော်လ

ညင်း တပ်ကို ဦးဆောင်နိုင်စွမ်းနှင့် စစ်သည် များအား စိတ်ဓာတ်တက်ကြွအောင် ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းမရှိပေ။ အခြားဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ်များကဲ့ သို့ပင် တောတွင်းစစ်ဆင်ရေးကို မသိနားမလည် မလေ့ကျင့်ခဲ့ဘူးပေ။ “မလေးကျွန်းဆွယ် တောသည် ထိုးဖောက်၍ မရ” ဟူသော လက်သုံးစကားကို အထူးယုံကြည်သူလည်း ဖြစ်သည် ။ ဂျပန်စစ်သားများ တော်တွင်းတိုက်ပွဲများ လေ့ကျင့်ပြီး ကျွမ်းကျင်နေသည် ကိုလည်း ပါစီဗယ်လ် မသိရှာခဲ့ပေ။

ပေါ့(ပ)ဟင်နှင့် ပါစီဗယ်လ်တို့ က ဆင်ဂိုရာအား ဂျပန်များ လက်ဦးသွားမည်ကို စိုးရိမ်သည် ။ မိမိတို့ လက်ဦးရန်လည်း စီစဉ်လျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် စက်တင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှ စစ်ဦးစီးချုပ်ထံမှ ကြေးနန်းလာသည် ။ “၎င်းတို့ ၏ မူဝါဒသဘောထားမှာ ဂျပန်နှင့် စစ်ဖြစ်ခြင်းမှ ရှောင်ရှားရန်ဖြစ်သည် ” ဟု ပါရှိလာသည် ။ သို့ဖြစ်၍ ယိုးဒယားနိုင်ငံထဲဝင်၍ ဗြိတိသျှတပ်များ ဆင်ဂိုရာအား ဂျပန်တို့ အလျင်ဦးစွာသိမ်းပိုက်ရန် အစီအစဉ်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရတော့သည် ။

စက်တင်ဘာလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် စစ်ဝန်ကြီးများ အဖွဲ့ အထူးကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာကူးပါး ရောက်လာတော့ တစ်မျိုးဖြစ်သွားပြန်သည် ။

“ဂျပန်သည် မလေးကျွန်းဆွယ်အား တိုက်ခိုက်ရန်ထက် ရုရှားအား စစ်ပြုရန် ပြင်ဆင်နေသည် ဟူသတည်း။

သို့ဖြစ်ပါက မလေးကျွန်းဆွယ် အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့ ဂျပန်များ တက်ရောက်တော့မည်မဟုတ်။ နောက်(၂)ပတ်အကြာ၌ ဂျပန်ပြည်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တိုဂျို ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်လာသည် ။ အောက်တိုဘာ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ဝန်ကြီးချုပ် ချာချီက

“ရုရှားအား ဂျာမနီက အပြတ်အသတ် နိုင်ပြီးမှ ဂျပန်သည် စစ်ပြုလိ

မ့်မည်”

ဟု ပြောလာပြန်သည်။ အခြေအနေက ကောင်းမလိုလိုရှိသည်။ သို့ရာတွင် ဗြိတိသျှ ထောက်လှမ်းရေးတို့ မသိလိုက်တာတော့ ရှိသည်။ အလွန်အလွန် အရေးကြီးသော သတင်းတစ်ပုဒ် တိုကျိုစစ်ဌာနချုပ်၌ တောင်ဘက် ချီတက်ရေးနှင့် မြောက်ဘက် ချီတက်ရေး အစီအစဉ်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ဆွေးနွေးငြင်းခုံကြရာတွင် “တောင်ဘက် ချီတက်ရေး” ဘက်က အနိုင်ရသွား ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

နိုဝင်ဘာလတွင် မလေးကျွန်းဆွယ်ရှိ ဗြိတိသျှတို့ စစ်အင်အားမှာ တပ်မ(၂)ခု၊ တင့်ကား တပ်(၂)တပ်နှင့် လေယာဉ်ပစ်အမြောက်တပ်များ ဖြစ်သည်။ ထိုတပ်များ သည် လေယာဉ်ကွင်းများ လုံခြုံမှုတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသော်လည်း စစ်သည် များမှာ စိတ်ဓာတ်ကျလျက်ရှိပြီး တောတွင်းတိုက်ပွဲကို တစ်ခါမှ မကြုံဖူးဘဲ တစ်ခါဖူးမျှလည်း လေ့ကျင့်ဖူးသူများ မဟုတ်ကြပေ။

ဟိုင်နန်ကျွန်းမှ မလေးကျွန်းဆွယ်သို့

ယာမာရှိတာ၏ အမှတ် (၂၅) တပ်တော်ကြီးသည် သင်္ဘောအုပ်စု (၅) စုခွဲ၍ ဟိုင်နန်ကျွန်းမှ ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် စတင်ထွက်ခွာခဲ့သည်။ ။ တောင်တရုတ်ပင်လည်အတိုင်း တောင်ဘက်သို့ ဆင်း၍ ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့၌ သင်္ဘောအုပ်စုကြီးသည် အင်ဒိုချိုင်းနားကမ်းခြေအရောက်တွင် သူတို့ အား ဗြိတိသျှကင်းထောက် လေယာဉ်ပျံများမှ တွေ့သွားသည်။ ။ နေ့လယ် ၁ နာရီခွဲ၌ ဗြိတိသျှတိုက် လေယာဉ်ပျံများ လာရောက်ပစ်ခတ်သဖြင့် တိုက်ပွဲဖြစ်သည်။ ။ ဗြိတိသျှ လေယာဉ်တစ်စီး မီးလောင် ပျက်စီးသွားပြီး ဂျပန်သင်္ဘောတစ်စီး နစ်မြုပ်ခဲ့၏။ ယာမာ ရှိတာ၏ သင်္ဘောအုပ်စုကြီးကား ဘာမျှ မဖြစ်လေဟန်ဖြ

င့် အနောက်မြောက်သို့ ဦးတည်ကာ ယိုးဒယားပင်လယ်ကွေ့သို့ ခုတ်
မောင်းသွားကြသည်။ ။ ယောင်ပြ လှည့်စားလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်
ညမှောင်သည် နှင့် ရည်မှန်းချက်သို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ။ ဒီဇင်
ဘာ ၇ ရက်နေ့ညတွင် သက်ဆိုင်ရာကမ်းခြေများ သို့ ကပ်မိ၏။ ညသန်း
ခေါင်ယံအချိန်တွင် ဂျပန် အမှတ် (၅) တပ်မသည် ယိုးဒယားနိုင်ငံ ဆင်ဂို
ရာနှင့် ပါတာနီသို့ ကမ်းတက်ကြသည်။ ။ အမှတ်(၁၈) တပ်မသည် ယိုးဒ
ယား မလေးနယ်စပ်ရှိ ကိုတာဘာရူးတွင် ကမ်းတက်ကြ၏။ ကိုတာဘာ
ရူး၌ ဗြိတိသျှတို့ ၏ အမှတ်(၈) အိန္ဒိယခြေလျင်တပ်မဟာက ခံစစ်ယူ
ထားသည်။ ။ ကမ်းနှင့်အလွန် နီးကပ်စွာ ကတုတ်ကျင်းများ ၊ သံဆူးကြိုး
အတားအဆီးများ ဖြင့် အခိုင်အမာ ခံစစ်ယူထားခြင်းကြောင့် ဂျပန်တို့
ကမ်းတက်သည် နှင့် တိုက်ပွဲများ စတင်ဖြစ်ပွားတော့၏။ အမှတ်(၅) ဂျပ
န်တပ်မကိုမူ ယိုးဒယားတို့ က အနည်းငယ်သာ ခုခံပြီး လက်နက်ချခဲ့ကြ
၏။

ကိုတာဘာရူးတွင် ကမ်းတက်ခဲ့သော အမှတ်(၁၈)တပ်မမှ ဂျပန်တို့
အား ဗြိတိသျှတပ်များမှ အပြင်းအထန် ခုခံကြသည်။ ။
တိုတာဘာရူးကမ်းခြေ အီလန်တာမြစ်ဝတွင် နေရာယူထားသည့် အိန္ဒိယ
တပ်မဟာက ပြင်းထန်စွာ ခုခံလေသည်။ ။ ဤတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာ
ရှိတာ ဦးဆောင်သော အမှတ်(၂၅) တပ်တော်၏ မလေးကျွန်းဆွယ်တိုက်
ပွဲကြီး စတင်ဖြစ်ပွားတော့သည် ဟု ဆိုရပါမည်။ ထိုနေ့ကား ၁၉၄၁ ခုနှ
စ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၈)ရက်နေ့ပင် ဖြစ်ပါသတည်း။

ဆက်လက်၍ မလေးကျွန်းဆွယ်တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ် အစအဆုံးကို ဖော်ပြ
သွားပါမည်။

